

θοάζω σκήπτω втурвам се

Ι **ἰκτήρ**, ἦρος ὁ **1)** молещ защита (θεῶν Eur.); **2)** защитник на молещите убежище, застъпник (Ζεὺς Aesch.).

ἰκτήριος Soph. = ἰκτήρ I и II.

ἴκτωρ, ορος Aesch., Eur. = ἰκτήρ I и II.

ἰκέτης, ου (ἴ) ὁ молещ убежище или помощ (δαιμόνων Soph.; θεοῦ Her.; πατρῶων τάφων Thuc.; Ἀχαιῶν Plat.): **ἰκέται** τέ τοί εἶμεν Hom. молим те за убежище; **ἴ.** ἴζετο πρὸς τῷγαλμα Her. (Килон) търсеше убежище при изображението на божеството; тῆς γυναικὸς **ἴ.** γενόμενος Thuc. (Темистокъл), обрънал се с молба за убежище към жената (на Адмет) **ἰκέτας dor.** = ἰκέτης.

ἰκετεύω (ἴ) (рядко . med. Arph.) **1)** моля за защита, : ἐς Πηλῆ’ ἰκέτευσεν καὶ ἐς Θέτιν Hom. молеше Пелей и Тетида за убежище; **2)** умолят със сълзи (μὴ κτείνειν τινά Eur.; φράσαι τὴν ἀλήθειαν Her.): **ἴ.** τινά Hom., Soph., Eur., Her. etc., τινός Eur., редко τινί Isae. умолявам н-го.; **ἴ.** τινὰ (πρὸς) γονάτων Eur. οὐκ ἄχρωστα γόνατ’ ἐμῶν ἔξει χερῶν Eur. **ἄντομαι 1) срещам (се)** (ἐν πολέμῳ τινί Hom.; тινος Pind.): ὅτι δίπλοος ἦντετο θώρηξ Hom. там, където се срещата двата края на бронята; **3)** обръщам се с молба, умолявам (τινα Soph., Eur., Arph.; τι ὑπέρ тинος Soph.).

γουνάζομαι умолявам (τινα и тина γούνων Hom.): γ. тина (πρὸς) тинος или ὑπέρ тинος Hom.

ἐκ-λιπᾶρέω настойчиво моля (τὸν ἄρχοντα Plut.): ὑπὸ τῶν φίλων ἐκλιπαρηθεὶς Plut. отстъпвайки на молбите на другарите. **λιπᾶρέω 1)** търпя (λιπαρήσομεν οὕτω, ὅκως ἂν ἔχωμεν Her.); **3)** настоявам : λιπαροῦντος ἐμοῦ Plut.;

λιπᾶρής 2 настойчив (χειρουργία Arph.; προθυμία Luc.; λ. πρὸς и περί τι, περί тинος Plat. или тинος Luc.): λιπαρεῖς ἦσαν δεόμενοι Plut. те неотстъпно молеха .

δίκαιος 3 и 2 (δῖ) **1)** почитащ законите честен, справедлив, праведен (ἀνὴρ Hom., Aesch.); **2)** подходящ, (при)годен, отличнеи (ἄρμα Xen.; κρέας Plut.): ἵππον τῷ βουλομένῳ δίκαιον ποιήσασθαι Xen. приспособявам коня за своите нужди; **3)** точно: αἱ ἐκατὸν ὄργυιαὶ

δίκαιαί εἰσι στάδιον ἑξάπλεθρον **Her.** точно сто оргий составят ; 4) (с εἰμί) заслуживаи, достоен (δ. ἐστ' ἀπολωλέναι **Dem.**). ¹ κλεινος признат за достоен известния на всички като едип ясно за всички зашто е наричан едип **ясно е на всички зашто се вика едип също епитет на царска особа**

δίκαιόω, ион. δῖκαιέω (*fut.* δικαίωσω и δικαίωσομαι) 1) оценявам по достоинство: какоῦ χαλκοῦ τρόπον δικαιοθεῖς **Aesch.** оценен по достоинство като лоша монета (за престъпник); 2) считам за правилен, признавам за справедлив, законен, нужен: ἀγὼ (= ἃ ἐγὼ) δικαίων μὴ παρ' ἀγγέλων ἄλλων ἀκούειν **Soph.** считам за нужно да чуј за това не от странчни вестители; δικαίῳ σημαίνει σοι **Her.** считам за свои дълг да те известя; τι ἂν αὐτὸς ἔληται καὶ δικαιοῖ **Her.** което сметне добре да избере ; **δικοιοῦντες μὴ ἀφαιρεθῆναι τὴν πόλιν** **Thuc.** считам невъзможно за себе си да се лиша от родина;

I φράσσομαι . fut. med. φράζω.

II φράσσομαι med.-pass. φράσσω. φράσσω, *amm.* φράττω (*pass.:* *aor.* 1 ἐφράχθην, *pf.* πέφραγμαи). **φράζω** (*aor.* ἔφρασα - *en.* φράσα и ἔφρασσα, *en. aor.* 2 (ἐ)πέφραδον, *pf.* πέφρακα; *med.:* *aor.* ἐφрасάμην и ἐφράσθην - *en.* φрасάμην и ἐφрасасάμην, *fut.* φράσομαι - *en.* φράссоμαι, *pf.* πέφрасμαι) 1) **обяснявам** (οὐχ ἀπλῶς εἰπεῖν, ἀλλὰ σαφῶς φράσαι **Isocr.**): φ. τί τι, πρὸς τινα и тινά **Her.**, **Isocr.**, **Arph.**; изброявам сήματα φ. **Hom.**; φ. τῇ χειρί **Her.** φράσαι τὴν ἀτραπὸν τὴν φέρουσαν ἐς Θερμοπύλας **Her.** посочвам пътеката φράζε δὴ τί φῆς или φράσον δ' ἄπερ ἔλεξας **Soph.** φράσαι διὰ τῶν γραμμάτων **Plut.** излагам писмено 2) **говоря** , съобщавам **объявлявам** : μῦθον πέφραδε πᾶσι **Hom.** **кажи на всички** φράζει, ὅτι ἔνδον ἐστὶ **Lys.**; εἰ ῥητόν, φράσον **Aesch.** **кажи ако е възможно**; τῆς μητρὸς ἦκω τῆς ἐμῆς φράσων ἐν οἷς νῦν ἐστίν **Soph.** **дойдох да ти кажа в какво състояние е майка ми** φ. τινὶ πάντα τὰ παρεόντα πρήγματα **Her.** **съобщавам някому как стоят нещата** ; 4) **нареждам** (τινὶ ποιεῖν τι **Thuc.**, **Xen.**); 5) *med.* **научавам разбирам** : ἐξ ἑτέρων μῦθον ἔχειν φράσασθαι **Eur.** ; φράζευ λογίων ὁδόν **Arph.** **разбери смисъла на мъдрите слова или нучи от мъдрите пътя** 6) *med.* **разпознавам** (τινὰ или τι **Hom.**); 7) *med.* **забелязвам виждам** (τινα или τι **Hom.**): τὸν φράσατο προσιόντα 8) *med.* **внимавам пазя се** (φράσασθαι λόχον **Her.**): φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν **Soph.** **внимавй нито дума повече** ;

φράσσαι τινά, μὴ σε δολώσῃ **Arph.** пази се да не те измами някой 9) *med.* , размишлявам обмислям : φράζεσθαί τι θυμῷ *или* ἐνὶ φρεσὶ **Hom.** ἀμφὶς φράζεσθαι **Hom.** разминавам се в мислите си 10) *med.* замислям кроя (κακά τινι, τινι ὄλεθρον **Hom.**)

στέργω 2) τърпя , отстъпвам(στέρξω καὶ σιωπήσομαι **Dem.**): σ. τὰ παρεόντα **Her.** примириявам се с обстоятелствана ; τὴν Διὸς τυραννίδα σ. **Aesch.** признавам властна на Зевс; στέργε τὴν γυναῖκα **Soph.** бѣди τърпелива с жената ; σ. ἀνάγκη τοῖσι σοῖς **Eur.** трябва да се подчиняваш на твоите желания στέρξον, ἴκετεύω! **Soph.** послушай ме , моля (те)!: 3) моля (τὸν Ἀπόλλω **Soph.**).

προσ-αρκέω идвам на помощ, помагам (τινι **Soph.**): ὡς θέλοντος ἂν ἐμοῦ π. πᾶν **Soph.** защото бих желал да помогна с всикчо което мога εἰς βοήθειαν π. τινι **Plat.** оказвам някому помощ.

δυσ-αλγής 2 крайно мътителен (τύχη **Aesch.**; τὰ τοῦ θανάτου **Plut.**).

δυσ-άλγητος 2 безчувствен, жесток **Soph.**

ἄλγος, εὖρος τό (*преимуц. pl.*) 1) болка, страдание, мъка **Hom.**, **Trag.**, **Plut.**: ἔχεσθαι ἄλγεσι **Hom.** 2) печал **Hom.**, **Trag.**: θάνατον λαβεῖν ὑπ' ἀλγέων **Eur.**

ἀλγύνω (ῶ) (*fut.* ἀλγύνῶ, *aor.* ἤλγῶνα; *pass.: fut.* ἀλγυνοῦμαι, *aor.* ἠλγύνθη) причинявам болка

κατ-οικτεῖρω състрадавам , съжалявам (τινά **Her.**, **Eur.**, **Xen. etc.**): κ. ἔδραν τινά **Soph.** трогнат съм от н. зрелище; ἐσῆλθέ με κατοικτεῖραι **Her.** обхвана ме чувство за жалост.

οἰκτεῖρω, amn. οἰκτίρω (τῆ) (*fut.* οἰκτίρῶ и οἰκτιῶ; *aor.* ὄκτιρα, ὄκτειρα - *uon.* οἴκτειρα) (ἐλεεῖν καὶ οἴ. τινά **Plat.**): οἴ. τινά τινος **Aesch.** *или* οἴκτιζω

οἴκτιζω 1) **Trag.** = οἰκτεῖρω; οἴκτιρω (τῆ) *am.* 2) . *med.* - τὸν θνήσκοντα **Thuc.**; ¹ положение на молещ се ¹ вседържец самодържец

κράτῶνω, *эн.* καρτύνω (ῶ) владея, властвувам, управлявам (πτόλιν *Aesch.*; πάντα, χώρας τινός *Soph.*; Θηβαίας χθονός *Eur.*; ὁ τὸ κράτος ἔχων ἡγεμών *Arst.*); ¹ μηπω ετι ηδη - деца не ергени **πέτομαι** (*fut.* πτήσομαι, *aor.* 2 ἐπτόμην - *c inf.* πτέςθαι, *тж.* ἐπτάμην - *ен.* πτάμην - *c inf.* πτᾶσθαι - *ноэм.* ἔπτην - *дор.* ἔπτᾶν - *c inf.* πτῆναι *и part.* πτάς; *поздн. aor. pass.* ἐπετάσθην)

Ζεύς, *gen.* Διός (*dat.* Δίῃ *и* Δί *c ῑ*, *acc.* Δία, *voc.* Ζεῦ; *ен.-ноэм.:* *gen.* Ζηνός, *dat.* Ζηνί, *acc.* Ζῆνα *и* Ζῆν, *дор.* Ζᾶν *и* Δᾶν; *но-к.* у *Sext. gen.* Ζεός, *dat.* Ζεΐ, *acc.* Ζέα) Зевс

Ἰήϊθεος (ϊ), ἧϊθεος, *дор.* αἶϊθεος (ᾶ) ὁ нежен млад човек *Hom.*, *Soph.*, *Eur.*, *Her.*, *Plat.*, *Plut.*

σάλος (ᾶ) ὁ σάλος (ᾶ) ὁ σᾶλεύω **1)** треса, клатя, люлея (τινά *Anth.*; κάλαμος ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενος *NT*): χθὼν σεσάλευται *Aesch.* γυῖα σαλευόμενος *Anth.* люлеещ се с цялото си тяло (*δосл.* с клатеци се крайници); ὑπὸ τῆς τύχης σαλεύεσθαι *Plut.*

ἀνα-κουφίζω **1)** повдигам (κάρα βυθῶν *Soph.*; δέμας τινός *Eur.*; τινὰ πρὸς τὰ τεῖχη *Plut.*): ἀ. ἑαυτὸν εἰς τὴν ἀνάβασιν *Xen.* качвам се на кон;

ἀνακούφισις, εως ἢ облегчение (κακῶν *Soph.*)

βυθός ὁ **1)** дълбочина (θαλάττης *Arst.*): ἐκ βυθοῦ κηκῖον αἶμα *Soph.* кръв изтичаща от дълбините т.е. отворе **2)** морска дълбина (στένει β. *Aesch.*; ἐς βυθὸν πεσεῖν *Soph.*);

φοίνιος **3 и 2 1)** ярко-червен, ален (αἶμα *Hom.*, *Aesch.*, *Soph.*); **2)** кърваво-червен, кървав (*δρόσος* *Aesch.*);

κάλυξ, ὕκος (ᾶ) ἢ **1)** *бот.* чашка (ὁ καρπὸς ἐν κάλυκι γίνεται *Her.*); **2)** черупка (κέγχρος ἐν κάλυκι *Her.*): ἡ γῆ ἔχουσα ἐν κάλυκι σταχύν *Plut.* земя, покрита с млади класове; **3)** кълн, **зародиш:** κάλυκες ἔγκαρποι *Soph.*

ἔγ-καρπος **2 1)** плодоносен (κάλυκες *Soph.*; σπέρματα *Plat.*; δένδρα *Plut.*); **2)** плодотворен (φιλία *Plut.*)

σκήπτω 1) опирам, *med.-pass.* опирам се: 3) *също . med.* хвърлям , мятam, пускам (βέλος Aesch.); пращам (ἀλάστορα εἰς τινα Eur.): σκήψασθαι κότον τινί Aesch. стоварвам гнева си на някого.; 4) **нахвърлям се**

γοάω, *ep.-poet.* γοόω, + *med.* γοήμεναι *ep. inf.* γοάω 1) плача стена Hom., Trag., Xen.; 2) оплаквам (τι и τινα Hom., ἀμφί τινα Soph.): πανδάκρυτ' ὀδύρματα τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένη Soph. оплакваща заминаването на X

γοᾶτάς *adj. m dor.* = *γοητής.*γοητής, οὔ, *dor.* γοᾶτάς, ᾶ *adj. m* ридаещ (νόμος Aesch.

γόςης, ητος ὀ 1) заклинател Her., Eur.; 2) шарлатан Plat., Dem. γοητεύω 1) **омагьосвам очаровам, прельстявам** (γεγοητευμένος ὑπό τινος Plat.;

°**συμ-φορά, ιон.** συμφορῆ 1) **принос вноски** : τὸ δεῖπνον ἀπὸ συμφορῶν Luc. 2) стечение на обстоятелства, случайност, . случай, произшествие (συμφορὰ ἐσθλαί Eur.; σ. Αχαρις Her.): συμφορὰ βίου Aesch., Soph. житейски превратности; πρὸς τὰς ξυμφορὰς καὶ τὰς γνώμας τρέπεσθαι Thuc. променям убежденията си според обстоятелствата 3) изход: αἱ ξυμφορὰι τῶν πραγμάτων Thuc. αἱ ξυμφορὰι τῶν βουλευμάτων Soph. резултат от советите ; 4) нещастие, беда: ἐπὶ συμφορὴν ἐμπίπτειν Her. ставам жертва на н. случай; συμφορὰν τι ποιεῖσθαι Her., νομίζειν Xen.Plat. считат за нещастие; κοινὴ τῶν Ἑλλήνων σ. Aeschin. 5) **щастливо произшествие, благополучен изход** Aesch., Soph.: πίνειν ἐπὶ συμφορᾶις Simonides ap. Arph. пия за щастие; 6) престъпление: ἐν τι προσώπῳ γραφεὶς τὴν συμφορὰν Plat. с изписано на лицето клеймо на престъпление. **συμφορὰ βίου Aesch., Soph. житейски превратности; αἱ ξυμφορὰι τῶν βουλευμάτων Soph. резултат от съветите, решенията**

συναλλαγή 1) примирие, мир: ὄρκοι ξυναλλαγῆς Thuc. сключване на мира с клетви; ἐκ συναλλαγῆς Xen. по силата на (состоялото се) примирие; πρὸς τινα διαλέγεσθαι περὶ συναλλαγῶν Xen. водят . преговор за мир; 2) **стечение на обстоятелствата , случай**: νόσου συναλλαγῆ θανάσιμος Soph. умрял от болест; δαιμόνων ξυναλλαγαί Soph. пращани от божествата превратности; ποίας φανείσης συναλλαγῆς; Soph. по силата на какви обстоятелства? = **συμφορά**

βλώσκω [от *μβλώσκω] (*fut.* μολοῦμαι, *aor.* 2 ἔμολον - *ιον.* μόλον, *pf.* μέμβλωκα, *inf. aor.* 2 μολεῖν) 1) **вървя пристигам** : μολῶν ἐν νυκτὸς

ἀμολγῶ **Hom.** явилσε в тъмна нош ; πρὶν ἂν τὰ Τροία μόλης **Soph.** преди ти да се отправиш заа троянските равнини; διὰ μάχης μολεῖν τι **Eur.** встъпвам в бой с н.: πρὶν δωδεκάτη μόλη ἤως **Hom.** докле не настъпи дванадесетата зоря, *m. e.* на дванайстия ден;

*εἶδω (*fut.* εἴσομαι; *aor. 2* εἶδον - *imper.* ἴδε *u* ἰδέ, *conjct.* ἰδῶ, *inf.* ἰδεῖν, *part.* ἰδών; *pf.* = *praes.* οἶδα, *imper.* ἴσθι, *conjct.* εἰδῶ, *inf.* εἰδέναι, *part.* εἰδώς; *med.*: εἴδομαι - *poem.същo* ἐεἶδομαι, *aor. 2* εἰδόμην - *en.* εἰσάμην *u* ἐεισάμην, *dop.* εἰδόμᾶν, *imper.* ἰδοῦ, *conjct.* ἴδωμαι, *inf.* ἰδέσθαι, *part.* ἰδόμενος)

ἐκ-διδάσκω съобщавам : ἐκδιδάχθεις τινος **Soph.** узнавайки от някого.; οἱ ἄγγελοι ἔλεγον ἐκδιδάσκοντες, ὡς ... **Her.** вестителите преддоха съобщението , че ...; μὴ μ' ἐκδίδασκε **Soph.** не ме убеждавай .
προσ-θήκη съдействие, помощ (θεοῦ **Soph.**);
προσ-θακέω седа до (τήνδε ἔδραν **Soph.**)

ὀρθῶ **1) издигам** (τινα **Hom.**; κάρα, πρόσωπον **Eur.**): ἔζετο δ' ὀρθωθεὶς **Hom.** (Агамемнон) се вдигна (от постелята) и седна; ὀρθωθεὶς ἐπ' ἀγκῶνος **Hom.**, опирайки се на лакътя; **2) изправям** (τὰ διεστραμμένα **Arst.**): ὀρθούμενος **Xen.** изправяйки се); ὀρθοῦσθαι **Soph.** . съществувам; ὁ πόλιν **Soph.** мъдро управлявам ; ὀρθῶσαι βίον τινί **Soph.** правя щастлив или спасява нечий живот;

ἀν-ορθῶ **1)** възстанвявам (τεῖχος **Her.**, **Xen.**, **Isocr.**; στρατόπεδον **Thuc.**; πόλιν **Soph.**; *med.* τὰ πίπτοντα τῶν οἰκοδομημάτων **Arst.**; *перен.* τὴν τυραννίδα σαλεύουσαν **Plut.**);

κάρα описателно, в знач. драги, мили, преимуц. в обращение; обикновено не се превежда: ὦ κράτιστον Οἰδίπου κάρα! **Soph.** о, най-могъщи едипе!; τέθηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα! **Soph.** умря благородната Иокаста!; ὦ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμῆνης κάρα! **Soph.** о, родна, мила сестро Исмена!

τρέπω, ион. τράπω (*aor. 1* ἔτρεψα, *aor. 2* ἔτραπον, *pf.* τέτροφα - *късно* τέτραφα; *pass.*: *fut.* τραπήσομαι,

πρόστροπος **2 **Soph.**** = προστρόπαιος *aor. 1* ἐτρέφθην - *ион.* ἐτράφθην, *aor. 2* ἐτράπην с ᾗ, *pf.* τέтраμμαι)

Ι **προστρόπαιος, dop. ποιτρόπαιος ὁ **1)**** молец изкупление **Trag.**;

2) отμςβστител Aeschin., Polyb.

προσ-τροπή ή 1) обръщение с молба: προστροπήν τινος ἔχειν Soph. обръщам се с молба към н. ; 2) молба, молитва: θεᾶς ἔχειν προστροπήν Eur. моля богинята , *m. e.* жрец съм на богинята .

ζάω в сила съм , действителен съм (ἀεὶ ποτε ζῆ ταῦτα, *sc.* νόμιμα Soph.): ἄτης θύελλαι ζῶσι Aesch. бурите на бедствието (още) не са затихнали; αἱ ξυμφοραὶ ζῶσαι μάλιστα τῶν βουλευμάτων Soph. твърде живите, *m. e.* **благотворни** последствия от указанияна (на Едип).

βίωω 1) също . *med.* живея, прекарвам живота си Hom., Arst., have most living power

εὐ-λάβεομαι (*impf.* εὐλαβούμην *и* ηὐλαβούμην, *fut.* εὐλαβήσομαι *и* εὐλαβηθήσομαι, *aor.* εὐλαβήθην *и* ηὐλαβήθην) 1) **пазя се грижа се** (τι Arst., περί τι Plat., περί τινος Plat., Diod. *и* ἀμφί τινι Luc.); 2) **внимавам** избягвам (τὴν κύνα Arph.; πενίαν Plat.; τὸν φθόνον Dem.; τὰ αἰσχιστὰ τῶν ῥημάτων Plut.); εὐλαβηθῶμέν τι πάθος μὴ πάθωμεν Plat. да се пазим да не би да станем жертва на εὐ. λέγειν Plat. страхувам се да кажа ; εὐλαβούμενος πεσεῖν Soph. опасяващ се да не допусне грешка ; εὐλαβούμενος ἠρόμην Plat. внимателно попитах ; εὐλαβηθεὶς μὴ ... NT боя се, да не би да не 3) **изчаквам** (καιρόν Eur.); 4) **уважавам** , почитам (τὸν θεόν Plat.: τὸν δῆμον Plut.).

κλήζω, *ион.* κληίζω (*fut.* κλήσω - *дор.* κλείζω) 1) **славя**, прославлям, (Ἄρτεμιν Eur.; τήνδε πόλιν Arph.; Ἴλιος εὐπύργοις τείχεσι κληζομένη Anth.); 2) **упоменавам**, разказвам, назовавам (πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος φάτις ἐκλήζετο; Aesch.): οὐκ' ἔδρασας οἷα κλήζεται Eur. не си извършил нищо (такова), в к. те винят (*досл.* за което се говорит); θανὼν κλήζεται Eur. говорят, че (Менелай) е мъртъв; 3) **назоавам** , именувам (Φωκὶς ἢ γῆ κ

μιμνήσκω (*fut.* μνήσω, *aor.* ἔμνησα; *med.-pass.:* *fut.* μνήσομαι *или* μνησθήσομαι, *aor.* 1 ἐμνησάμην *и* ἐμνήσθην, *pf.* μέμνημαι - *дор.* μέμνᾱμαι, *ppf.* ἔμεμνήμην, *fut.* 3 μεμνήσομαι) 1) **също med.** напомням , упоменавам (τινά τινος Hom. *и* τι Eur.; *med.* τινος Hom. *etc.*, τι Pind., περί τινος Her., Thuc. *etc.*, τινί τι περί τινος Plat. *и* τι περί τινος πρὸς τινα Xen.): 2) *med.-pass.* спомням си , *мисля* за (*преимуц.* τινος Hom. *etc.*, τι Hom. *etc.*, περί *и* ἀμφί τινος Hom. *и* ποιεῖν τι Hom. *etc.*): τὰ ῥηθέντα βούλου μηδὲ μεμνησθαι μάτην Soph.,

Π γνωτός ὁ [γίγνομαι] близък родственник, *преимуш.* брат (γνωτοί τε γνωταί τε **Hom.**).

I γνωτός 3 и 2 [γινώσκω] известен, очевиден γνωτὰ κοῦκ ἄγνωτά μοι **Soph.**.

γνωτή ἡ близка родственница, *преимуш.* сестра **Hom.**

ἰμείρω (ῖ) (*тж. med.: praes.* ἰμείρομαι, *impf.* ἰμειρόμην, *aor.* ἰμειράμην; *aor. pass.* ἰμέρθην) желая, стремя се, жадував (χρημάτων **Her.** и χρήματα ἔχειν **Solon ap. Plut.**; μάχης **Aesch.**; βίου **Soph.**; γάμων **Eur.**): ἰ. ψύχεος **Hom.** желая или търся прохлада; τί κακῶν ἰμείρετε τούτων; **Hom.** зашто така

ἐν ἴσῳ **Thuc.**, ἐπ' ἴσον, ἐπ' ἴσου и ἐπ' ἴσων **Arst., Dem., Polyb.** еднакво или в равно положение, по същия начин

νοσεῶ страдам, мъча се (οἰκείοις κακοῖς **Soph.**; ἀπαιδία **Eur.**); **2)**търпя, понасям (τόδ' ἄλγος **Soph.**): ἐπεὶ τὰ Ὀδρυσῶν πράγματα ἐνόσησεν **Xen.** когато се разстрои държавата на одрисците; ν. καὶ στασιάζειν **Dem.** разтърсвам се от възстания. ¹ **στένω**, *en. στείνω* същю *med.* (само *praes.* и *impf.*) стена, ридая, **Hom.**: σ. τινός и ἐπί τινι **Eur.**, τινί и ὑπέρ τινος **Aesch.** или ἀμφί τινι **Soph.**; σ. τινὰ τῆς τύχης **Aesch.** оплаквам нечия съдба; στένει βυθός **Aesch** παλαιὰ δακρῦοις σ. **Eur.** лея сълзи за миналото .

στένω, *en. στείνω* същю *med.* (само *praes.* и *impf.*) стена, ридая, **Hom.**: σ. τινός и ἐπί τινι **Eur.**, τινί и ὑπέρ τινος **Aesch.** или ἀμφί τινι **Soph.**; σ. τινὰ τῆς τύχης **Aesch.** оплаквам нечия съдба; στένει βυθός **Aesch** παλαιὰ δακρῦοις σ. **Eur.** лея сълзи за миналото .

ὑπνον 1) сън: ὑπνον λαβεῖν **Plat.**, ὑπνου τυχεῖν **Arph.**, (ἐν) ὑπνῳ πίπτειν **Pind., Aesch.**, εἰς ὑπνον πεσεῖν **Soph.**, ὑπνῳ νικᾶσθαι или κρατεῖσθαι **Aesch.** заспивам; μικρὸν ὑπνου λαχεῖν **Xen.** дремвам; ἐν ὑπνῳ, ἐν τοῖς ὑπνοῖς, καθ' (κατὰ τὸν) ὑπνον **Plat.** по време на сън; περὶ πρῶτον ὑπνον **Thuc.**

εὔδω (*impf.* ηὔδων и εὔδων, *3 л. sing. en. impf. iter.* εὔδεσκε, *en. inf.* εὔδέμεναι) **1)** спя, почивам (εἶδε ὄψιν εὔδων **Her.**; τὴν ὅλην νύκτα **Plat.**): εὔδων παννύχιοι **Hom.** спаха цяла нощ; **εὔδων ὑπνῳ** **Soph.** **потънал в сън**; εὔδειν ὑπνον γλυκύ **Hom.** или εὔδαίμονα **Eur.**;

ιάομαι (ἰ, ῖ в Eur. Hipp. 597; *fut.* ἰάσομαι с āσ - *uon.* ἰήσομαι, *aor.* ἰᾱσάμην - *uon.* ἰησάμην, *pf.* ἰᾶμαι; *pass.:* *aor.* ἰάθην, *fut.* ἰᾷθήσομαι, *pf.* ἰᾶμαι) 1) лекувам (τινα βεβλημένον Hom.; νόσους Pind.; ἔλκεα Her.; τοὺς κάμνοντας Plat.; τὸ σῶμα Soph.; Μούσαις τὸν ἔρωτα Plut.); 2) изцелявам (τὴν φύσιν ἀνθρωπίνην Plat.; τινα ἀπὸ τῆς μάστιγος NT); *pass.* оздравявам (βραδέως ἰαθῆναι Arst.); 3) изкупувам, възмездявам

ιάσιμος (ἰᾶ), *uon.* ἰήσιμος 2 1) излечим, (τραῦμα Plat.; ὁποίοις φαρμάκοις Aesch.; νοσήματα Plut.);

ἰᾶτήρ, *en.-uon.* ἰητήρ, ἦρος (ἰ) ὁ лецител лекар

ἰατρεύω (ἰ) 1) занимавам се с лецителство лекар съм οἱ πρῶτοι ἰατρεῦσαι λεγόμεοι Plut. известните като първи лекари; 2) лекувам (τὸν νοσοῦντα Plat.; τὴν διάρροϊαν Arst.): τὸ ἰατρεύεσθαι Plat., Arst.;

ἰᾶσις, εως (ἰᾶ) ἢ 1) целебно средство, средство за лечения (*sc.* τῶν νοσημάτων Plut.): ἰασίν τινα πρᾶξαι Soph. прилагам някакво средство; ὅσοι λόγου χάριν λέγουσι, τούτων ἔλεγχος ἴ. τοῦ λόγου (*sc.* ἐστίν) Arst. по отношение на такива, които говорят (просто) за това, да говорят, (единственното) средство се явява изобличението (на безсъдержателността на техните) слова; 2) (из)лечение, исцеление (τῶν νοσοῦντων Arst.; ἰάσεις ἀποτελεῖν NT; *перен.* λύσις τε καὶ ἴ. τῶν δεσμῶν καὶ τῆς ἀφροσύνης Plat.): πῆματα, οἷς ἰασιν οὐκ ἔνεστιν ἰδεῖν Soph. страдания, за к. няма исцеления; βλάβος, οὗ μὴ ἐστίν ἴ. Arst. непоправим ущърб

ἰᾶσι(v) (ἰᾶ) 3 л. *pl. praes.* κ εἶμι.

ἰᾶσι(v) (ἰᾶ) 3 л. *pl. praes.* κ ἴημι

πυνθάνομαι (= πεύθομαι) (*fut.* πεύσομαι - *дор.* πευσοῦμαι, *aor.* 2 ἐπυθόμην - *en.* πυθόμην и πεπυθόμην, *pf.* πέπυσμαι, *ppf.* ἐπεπύσμην - *en.* πεπύσμην; *adj. verb.* πυστός и πευστέος) 1 питам 2 научавам

ρύομαι (в *fut.* и *aor.* ῶ, в *praes.* и *impf.* ῶ и ῶ) (*fut.* ρύσομαι, *aor.* ἐρρυσάμην - *en.* ρυσάμην; *en. impf.:* 2 л. *sing. iter.* ρύσκει, 3 л. *sing.* (ἐ)ρῦετο, 3 л. *pl.* ρύατο; *en. 3 л. sing. aor. 2* ἔρρυτο; *inf. praes.* ρύεσθαι - *en.* ρῦσθαι; *aor. pass.* ἐρρῦσθην) 1) задържам, удържам (Ἦῶ ἐπ' Ὀκεανῶ Hom.); 2) освобождавам, избавям спасявам (τινα ὑπέκ τινος и ὑπό τινος Hom., ἔκ τινος Pind., Her., Eur., ἀπό τινος Soph. и τινος Her., Pind., Eur., Arph.): ρ. τινα θανεῖν или μὴ θανεῖν Eur. спасявам н-го от смърт; 3) охранявам, пазя (τὰς σῦς Hom.; *sc.* τὴν πόλιν Aesch.);

ἰ ρέω, *en. както* и . Hes., Anth. ρεῖω, *рядко* Plut., Luc. ρέομαι (*fut.* ρεύσομαι - *дор.* ρευσοῦμαι, *късно* ρεύσω, *amm.* ρυήσομαι, *aor. 1* ἔρρευσα,

aor. 2 ἐρρήην, *pf.* ἐρρήκα;))

I *ῥέω (само *pf.* εἴρηκα; *pass.:* *fut.* ῥηθήσομαι, *fut.* 3 εἰρήσομαι, *aor.* ἐρρήθεν и ἐρρέθην - *ιον.* εἰρέθην, *pf.* εἴρημαι, *ppf.* εἰρήμην) говоря. ¹ **I**

*εἶκω (*pf.* = *praes.* ἔοικα - *amm.* εἶκα, *part.* ἐοικώς - *amm.* εἰκώς; *ppf.* = *impf.* ἐώκειν - *amm.* ἤκειν) 1) приличам подобен съм (τινί *Hom.*, *Arph.*, *Plat.*, *Arst.*): ὄμματα ἔοικας κείνῳ *Hom.* приличаш на него по очите 2) изглеждам струвам се δίφρου ἐπιβησομένοισιν εἰκτην *Hom.* сякаш двата коня щяха да изкочат от колесницата ; (ὡς) ἔοικε *Soph.*, *Arst.*, *Plat.*, *Plut.* видимо явно ; τὸν ἄνδρα ἔοικεν ὕπνος ἕξειν *Soph.* сякощ той спи ; ἔοικα θρηνεῖν μάτην *Aesch.* ы; ἔδοξάς μοι εἰδοῦτι εἰκένοι ὅτι ἕξει *Xen.* стори ми се че ти сякаш го считаше че е жив 3) струва ми се правилен уместен подходящ подобаващ οὐ σε ἔοικε δειδίσσεσθαι *Hom.* не ти подхожда да се страхуваш; ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι *Hom.* където им струваше че е удобно да устроят засада – *виж също.* εἰκώς и εἰκός.

II εἶκω (*impf.* εἶκον, *aor.* εἶξα) 1) отстъпвам, (ὀπίσσω *Hom.*): εἶ. πολέμου καὶ δηϊοτήτος *Hom.* напускам боя;

καθήκα *aor.* κ καθήμι.

I καθήκων τό [*part.* κ καθήκω] (*также pl.* τὰ καθήκοντα) дълг *Xen.*, *Diog. L.* 5) своевременен съм : ὁπότε καθήκοι ὁ χρόνος *Xen.*, ὅταν οἱ χρόνοι καθήκωσιν или ἐν τῇ καθηκούσῃ ὥρᾳ *Arst.* когато настъпи подходящият момент; πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου *Soph.* по-дълго от необходимото 6) следвам трябва (εἰς τόπον τινὰ ἀθροίζεσθαι *Xen.*; ὅταν ἐκ τῶν νόμων καθήκη *Dem.*; τὰς καθηκούσας ἐσθήτας μεταλαμβάνειν *Polyb.*): αἱ καθήκουσαι ἡμέραι *Dem.* установените дни; τὰ καθήκοντα *Xen.*, *Dem.*, *Diog. L.* задължения ; τὰ μὴ καθήκοντα **NT** недостойни постъпки.

ἐν καλῷ (само *dat.*) удобно място: κεῖσθαι ἐν καλῷ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου *Xen.* (стратегически) изгодно разположен по отношение на Коринтския залив; ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ; *Arph.* къде ми е по удобно да седна?;

εἰς καλόν. удобен момент (εἰς κ. ἤκεις *Plat.*): νῦν κ. ἐστίν *Arph.* сега е моментът, времето ;

στείχω (*impf.* ἔστειχον, *эн. aor.* 2 ἔστῃχον) 1) вървя отивам преминавам (κατὰ ὁδόν *Hom.*): σ. πόλιν *Aesch.*; σ. ἐπὶ τινα *Her.* тръгвам (на война) срещу н.; 2) влизам , встъпвам (ἔσω *Aesch.*): σ. τὰν νεάταν ὁδόν *Soph.* отправям се в последния си път

προσ-τειχίζω присъединявам нова стена към стария град, *m. e.* включвам в чертите на града (ή ἔξω πόλις προστειχισθεῖσα **Thuc.**
προσ-στείχω приближавам пристигам

τύχη, *дор.* τύχᾱ (ῥ) ή 1) съдба, участ: τὸ *и* τὰ τῆς τύχης **Soph., Eur., Dem.** сложили се обстоятелства; ἐξ ἀναγκαίας τύχης **Soph.**; τῆς τύχης εὖ μετεστῶσης **Her.** предвид благоприятните стечения на обст; 2), случайност, случай: τύχη **Soph., Thuc.**, ἐκ τύχης **Soph., Plat.**, ἀπὸ τύχης **Lys., Arst.**, διὰ τύχην **Isocr., Arst.**, κατὰ τύχην *и* κατὰ τύχας **Xen., Plat.** по силта на стечение на обстоятелствата, случайно; ἐπὶ τύχησι χρηστῆσι **Her.** по щастлива случайност; τύχη ἀγαθῆ! *и* ἀγαθῆ τύχη! **Xen., Plat.**, τυχᾶγαθῆ! **Arph. in crasi** на добър час!; ή παροῦσα τ. **Aesch., Thuc.** *и* αἱ παροῦσαι τύχαι **Xen.** при създаването се положение; ἐν τύχῃ γίνεσθαι **Thuc.** дело съм на нещо случайно, *m. e.* недостововерен, сомнителен съм; 3) успех, щастие: τύχη *и* σὺν τύχῃ **Pind., Soph.** щастливо, успешно; 4) нещастен случай, беда (ταῖς τύχαις τινὸς συναλγεῖν **Aesch.**): τῆς τύχης! **Xen.** ὄμμα 1) око, : κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας **Hom.** поглеждам надолу; πρὸ ὀμμάτων τίθεσθαι *или* ποιεῖν **Arst.** . нагледно (си)представям поῖον ὄ. δηλώσω πατρί; **Soph.** с какви очи ще се покажа на баща си ?; ὄ. αἰθέρος **Arph.** небесно око, *m. e.* слънце; νυκτὸς ὄ. **Eur.** луна ¹ ἠδύς ² добре дошъл – радостен

ἔρπω (*impf.* εἶρπον, *fut.* ἔρψω - *дор.* ἐρψῶ, *aor.* εἶρσα) пълзя влача се 2) движа се , отправям се , вървя : ἔρπεθ' ὡς τάχιστα **Soph.** вървете (махайте се) по-бързо; ἔρπε δεῦρο **Eur.** ела тук ; Θησεὺς ὄδ' ἔρπει **Eur.** ето идва Тезей; ἔ. ὁδόν *или* κέλευθον **Soph.** изпинавам път ;

εἶδω (*fut.* εἴσομαι; *aor.* 2 εἶδον - *imper.* ἴδε *и* ἰδέ, *conjct.* ἰδῶ, *inf.* ἰδεῖν, *part.* ἰδῶν; *pf.* = *praes.* οἶδα, *imper.* ἴσθι, *conjct.* εἰδῶ, *inf.* εἰδέσθαι, *part.* εἰδῶς; *med.*: εἶδομαι - *noem.* τῆς. εἰδομαι, *aor.* 2 εἰδόμην - *en.* εἰσάμην *и* εἰσάμην, *дор.* εἰδόμᾱν, *imper.* ἰδοῦ, *conjct.* ἴδωμαι, *inf.* ἰδέσθαι, *part.* ἰδόμενος)

κηδεύω 1) грижа се за (τὸν τυφλόν **Soph.**; πόλιν, νύμφην **Eur.**); 2) лекувам (νόσημα **Eur.**); 3)погребвам (τινά **Plut.**): ἐν ξέναισι χερσὶ κηδευθεῖς **Soph.** (Ορεστ), погребан от чужди ръце ; 4) омъжвам (τὴν παῖδα **Eur.**) (см. οἱ κηδεύσαντες); 5) встъпвам в брак (τινί **Dem.**): τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν **Aesch.** равен брак; τοῦτο κήδευσον λέχος **Soph.**

встъпи в този брак.

κῆδος, *дор.* **κᾶδος**, εὖς τό 1) скръб, печал (πολύστονον **Hom.**): Τρώεσσι κήδεα ἐφῆπται ἐκ Διός **Hom.** над троянците надвиснаха скърби (изпратени) от Зевс; 2) тревога, грижа: τῶν ἄλλων οὐ κ. **Hom.** няма какво да се грижим за останалите ; 3) (*преимуц. pl.*) погребален обряд, погребение (γῶος καὶ κήδεα λυγρὰ **Hom.**; τὰ κήδη μάλιστα οἱ συγγενεῖς ἀπαντῶσι 4) родство чрез брак, близост роднинство : κ. τινος λαβεῖν **Eur.** и κ. εἷς τινα μεθαρμόσασθαι **Plut.** сродявам се чрез брак; 5) брак: τὸ κ. ξυνάψασθαι τῆς θυγατρὸς **Thuc.** **омъжвам дъщеря си** выдать дочь замуж.

κῆδευμα, **ατος** τό 1) родственна I, връзка (по женска линия), родство: παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων **Eur.** старите родствени връзки отстъпват място на нови; 2) свойственник, роднина (ὦ χαῖρε Μενέλεως, κ. ἐμόν **Eur.**).

κῆδω (*fut.* κηδήσω, *en. fut.* 2 κεκᾶδήσω, *en. impf. iter.* κήδεσκον, *part. aor.* 2 κεκᾶδῶν; *en. fut. med.* 2 κεκαδήσομαι) 1 **безпокоя**, , тревожа (τινά **Hom.**); *med.-pass.* **безпокоя се**, **вълнувам се**, **скърбя**: ἄμφω φιλέουσα τε χηδομένη τε **Hom.**; κήδετο Δαναῶν **Hom.** (хера) **скорбеше за данайците**; 2) **грижа се** (συναπάσης τῆς Ἑλλάδος **Her.**; *med.*: τῆς πόλεως **Thuc.** и τῆς πολιτείας **Arst.**; τοῦ ἀνθρωπίνου γένους **Plut.**): εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος **Arph.** **доброжелателен и грижовен**; 3) **поразявам** (τινὰ τόξοισι **Hom.**): τινὰ θυμοῦ καὶ ψυχῆς κ. **Hom.** **смъртно поразявам** .¹ τὰ δύσφορα **Soph.** **неприятности, огорчения**

προ-δείδω **изпитвам страх предварително**: οὔτε θρασὺς οὔτε προδείσας εἰμὶ τῷ λόγῳ **Soph.** **тези думи не ми внушават нито смелост нито страх**

I **χρήζω**, *еп.-ион.* **χρηίζω**, *дор.* **χρήσδω**, *мегар.* **χρήδδω** 1) **нуждая се** (τινός **Hom. etc.**): ὁ χρηίζων **Hom.** **нуждаещ се**; 2) **желая, искам**, (τινός **Hom. etc.**, *реже* τι **Her.**, **Soph.**, **Eur.**): χ. τὰ σὺν κέρδει καλὰ **Soph.** ¹

αὐδάω *рядко med.* **говоря** (ἦῦδα μάντις **Hom.**): ὀμοκλήσας ἔπος ἦῦδα **Hom.** **той страшно (повишавайки глас) изрече**; ¹ **ἀνώγω** (*en. ppf.* ἠνώγεα) **нареждам**, **заставям** (τινά τι **Hom.**; τινὰ и τινὶ ποιεῖν τι **Hom.**, **Trag.**)

ἀνώγω (*en. ppf.* ἠνώγεα) **нареждам**, **заставям** (τινά τι **Hom.**; τινὰ и τινὶ ποιεῖν τι **Hom.**, **Trag.**)

ἀν-ήκεστος 2 1) *δосл.* неизлечим, *πρην.* неутолим (ἄλγος, χόλος Hom.; ὀργή Plut.); **2)** непоправим, гибелены, губителен (λῦμαι Her.; χαρά Soph.; κακόν Hes., Plat.; συμφορά Thuc., Plut.; μίασμα, πῦρ Soph.

ἥκεστος 3 [ἀ *privat.* + κεντέω] недокоснат от остен, *т. е.* не познал яремо, *по дрυг.* [еднакъв *корен с ἀκμή*] достигнал пълна зрелост (βοῦς Hom.).

ἀνδρηλατέω пращам в изгнание, изгонвам (τινα Aesch., Soph., Plat.)

αὐτοέντης 2 Soph. = αὐθέντης

I. I αὐθ-έντης, *поэм.* същο. αὐτοέντης, ου *adj.* [ἄνυμι] обърнан срещу своите, *т. е.* братоубийствен αὐ. θάνατος Aesch. *или* φόνος Aesch., Eur. убийство, извършено над близък родственник.

II αὐθέντης, *поэм. тжс.* αὐτοέντης, ου ὁ 1) самовластен повелител, властелин (χθονός Eur.); **2)** непосредствен виновник (πράξεως Polyb.; ἀνομημάτων Diod.); **3)** убиец Her., Thuc., Eur.

δυσ-τέκμαρτος 2 1) трудно различим, неясен (ἴχνη Soph.; ἀνοδίαи καὶ πλάναи Plut.); **2)** с труд постижим, непонятен (τέχνη Aesch.; θεός Eur.; γνώμη Plut.).

ἄλωτός 3 (ἄ) [*adj. verb.* κ ἀλίσκομαι] **1)** **можеш да бъде** взет, завоюван Thuc.; **2)** достижим: τὸ ζητούμενον ἄλωτόν (ἐστίν) Soph. това, което търсят, може да бъде намерено; ἄλωτὰ πόνῳ ἅπαντα Men. с труд може да се постигне всичко.

° συμ-πίπτω (*fut.* συμπεσοῦμαι, *aor. 2* συνέπεσον, *pf.* συμπέπτωκα) натъквам се, попадам, оказвам се: σ. κλύδωνи Eur. попадам в бурно течение; τοῖς κακοῖς σ. Soph. ставам жертва на нещастие; ἀσιτίησι συμπεπτωκός Her. изгладнял; σ. τῷ φόνῳ Soph. падам от ръката на убиец;

στέλλω (*fut.* στελῶ - *en.* στελέω, *aor.* ἔστειλα - *en.* στείλα; *pass., aor.* ἐστάλην с ἄ, *pf.* ἔσταλμαι, *ppf.* ἐστάλην)

II χράομαι 8) предприемам; върша (τί οὖν δὴ χρῆσώμεθα; Plat.): τί χρήσεσθε καὶ τί δεῖ ποιεῖν; Dem. какво ще предприемете и какво трябва да се направи?; ἢ πόρει ὅ τι χρήσαιτο Plat. започна да недоумява, какво да прави; χ. τοῖς ἁμαρτήμασι Isocr. изпадам в грешка.

III χράω 1) давам необходимия отговор *или* съвет, прорицавам, възвещавам (ἀνθρώποισи Διὸς βουλήν HH; ὥς οἱ χρείων μυθήσατο Ἄπολλων Hom.): χ. σοφά τι Eur.

ῥώμη, *дор.* ῥώμα ἢ **1)** сила, мощ (γυῖων Aesch.; ἡδονῶν Plat.): ἡ ῥ. καὶ τὸ σῶμα Thuc. физическа сила; μιᾷ ῥώμη Soph. със силата на един

човек; ρ. ψυχῆς Xen. душевна сила, мъжество; 2) μετὰ ρώμης Thuc. мъжествено; 3) могъщество (πόλεως Thuc.); 4) въоръжени сили, войска (σὺν πολλῇ ρώμῃ Xen.).

Π ἀρωγός ὁ помощник, застъпник (Δαναοῖσιν Hom.).

Ι ἐμ-ποδών [πούς] *adv.* 1) на пътя, *m. e.* в качеството на пречка τινὶ ἐ. ἴστασθαι (или στήναι) Aesch., Thuc., παρεῖναι Soph., γίγνεσθαι (или γενέσθαι) Her., Eur., κείσθαι Eur. и εἶναι Xen. преча на ; ἐ. ποιεῖσθαί τί τινι Dem. считам н.за препятствие.; ἐ. τινι εἶναι или γενέσθαι (τοῦ) μὴ πράττειν или μὴ οὐ ποιεῖν τι Thuc., Arph., Xen. преча на н-го да направи н-о .; 2) насреща , на пътя (πᾶν ἔθνος τὸ ἐ. Her.): ἔκτεινον πάντα τὸν ἐ. γινόμενον Her. (персите) убиваха всички които им попадаха ; 3) непосредствено: ἃ δ' ἐ. μάλιστα Eur. съвършено неотложни дела.; ἐ. τι ποιεῖσθαι Arst. правя нещо общодостъпно; 4) повседневно, обичайно: τὰ μὴ λῖαν ἐ. Arst.; ἢ ἐ. παιδεία Arst. обичайно възпитание; πολλοῖς ἐ. εἶναι καὶ γνωρίζεσθαι Polyb. широко известен съм.

προσάγομαι - склонявам, заставям βία проσαχθῆναι Thuc.

принуден съм със сила ; οἴκτῳ προσάγεσθαι Thuc. поддавам се на чувството на състрадание; ὄρκον π. τινί Hom. заставям някого да се закълне ; πάντων προσάγεσθαι τὰ ὄμματα Xen. προσάγεσθαί τινα τὰ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν Soph. карам някого да мисли за настоящето

μύσος, εὐς (ὅ) τό позор, безславие, безчестие, петно: μ. μαιφόνον Eur. позор (грех) от убийство; αἰμάτων παλαιτέρων τίνειν μ. Aesch. изкупувам престъпление за пролята някога кръв.

ὠφελέω (*fut. pass.* ὠφελήσομαι и ὠφελήθησομαι) оказвам помощ

ὀφείλω (*fut.* ὀφειλήσω, *aor. 1* ὀφείλησα, *en.-uon. aor. 2* –само за *знач. 2 и 3* - ὄφελον, *pf.* ὀφείληκα; *aor. pass.* ὀφειλήθην) 1) длъжен съм,

Π ὀφέλλω [ὄφελος] (*impf.* ὀφελλον - *en.* ὄφελλον, *aor.* ὄφелла; *en. inf.* ὀφелλέμεν; 3 л. *sing. aor. opt.* ὀφέλλειε) нараствам увеличавам

αἴρω, *en.-uon.* αἰείρω (*aor.* ἤρα, ἤειρα и ἄειρα, *pf.* ἤρκα; *med.:* *aor. 1* ἠράμην, *pf.* ἠρμαι; *pass.:* *fut.* ἀρθήσομαι, *aor.* ἠρθην, *pf.* ἠρμαι) + *med.* αἰρέω (*impf.* ἤρεον и ἤρουν - *uon.* αἴρεον, *fut.* αἰρήσω, *aor. 2* εἶλον, *pf.* ἤρηκα - *uon.* ἀραίρηκα; *med.:* *fut.* αἰρήσομαι, *aor. 1* ἠρησάμην и εἰλάμην, *aor. 2* εἰλόμην, *inf. aor.* ἐλεῖν, *pf.* ἤρημαι; *pass.:* *fut.* αἰρεθήσομαι и ἠρήσομαι, *aor.* ἠρεθην, *pf.* ἤρημαι) .

παυστήρ, ἦρος ὁ ὑσποκοιτελ, исцелител (νόσου Soph.).

παύω (*fut.* παύσω *и* παύσομαι; *aor.* ἔπαυσα - *en.* παῦσα, *conjct.:* 3 *л.* *sing.* παύση - *en.* παύσησι, 1 *л.* *pl.* παύσωμεν - *en.* παύσομεν; *pf.* πέπαυκα; *fut.* 3 πεπαύσομαι; *pass.:* *fut.* παυθήσομαι, *aor.* ἐπαύθην *по-рядко* ἐπαύσθην, *pf.* πέπαυμαι) 1) сдържам, обуздавам 2) спирам